

۲۰۱۹/۰۴/۲۶

حسب الله

آیا آقای نصیر فیاض "کمسواد و تهمتگریست" که دیگران را کمسواد می خواند؟

موضوع تبصره ام را که با فرضیه آغازیده ام، نوشته اخیر جناب محترم نصیر فیاض است، که تحت عنوان "پوپولیسیم جنون آمیز رئیس جمهور غنی در محور سرنوشت میلیون ها افغان" آنرا در روز های اخیر به نشر سپرده است. مشوق سؤال بالائی، نوشته اخیر آقای نصیر فیاض میباشد، که آنرا مغرضانه، تفرقه افکنانه و سطحی نگرانه تحت عنوان "پوپولیسیم جنون آمیز رئیس جمهور غنی در محور سرنوشت میلیون ها افغان" به نشر رسانیده است، که به مدرک و مدارک پاسخ این سؤال در سطور بعدی پرداخته میشود. هدف از استعمال اصطلاحات "کمسواد و تهمتگر" در ارتباط آقای نصیر فیاض در این تبصره، "سواد داشتن آقای فیاض در ژورنالیسیم" و "تهمت وارده از جانب آقای فیاض به آقای دکتر اشرف غنی میباشد".

نخست جناب محترم نصیر فیاض باید ملتفت موضوعی شوند که وظیفه یک ژورنالیست یافتن و جستجوی حقایق است، نه غوغاسالاری های احساساتی و مخرب. اما مهمترین سؤال این خواهد بود، که، جناب محترم نصیر فیاض رشته ژورنالیسیم را چه وقت و در کجا خوانده است؟ در بیوگرافی آقای نصیر فیاض در قسمت تحصیلات وی، فقط از گرفتن دیپلومی در در بخش "اداری - دیپلماسی" ذکری به عمل آمده است، اینکه چه وقت و در کجا آقای فیاض تحصیلاتش را در رشته ژورنالیسیم به پایان رسانیده اند، معلوم نیست؟ البته این بدان معنی نیست که ما به کار های خوب آقای فیاض، اصلاً ارزشی قائل نیستیم، زیرا وی بدون شک که کار های خوبی هم داشته است، اما موضوع تبصره در اینجا همان نوشته آقای فیاض است که در بالا از آن ذکر به عمل آمده است.

"سطح دانش و کیفیت ژورنالیستی" آقای نصیر فیاض را میتوان نظر به اظهارت وی در نوشته اخیرش تحت عنوان "پوپولیسیم جنون آمیز رئیس جمهور غنی در محور سرنوشت میلیون ها افغان" در نکات ذیل نیز سراغ گرفت:

۱. نصیر فیاض در نوشته اش جهت اظهار فضیلت نه تنها بار بار، بلکه در عنوان مضمونش نیز اصطلاح "پوپولیسیم" را بکار میرد، اما قسمیکه از سطر دوم نوشته وی معلوم میشود، وی معنی اصطلاح "پوپولیسیم" را تا به حال درست نمی فهمد، زیرا در سطر دوم نوشته اش وی معانی اصطلاحات "پوپولیسیم" و "عوامفریبی" را یکی می پندارد، چنانچه وی "پوپولیسیم" و "عوامفریبی" را که در اصل و معنی اصطلاحات مختلف بوده و معانی مختلفی را دارا میباشد، به حیث یک "نقطه" مینداند. مضحک این است، که، با وجود ندانستن معانی آن کلمات ذریعه همان کلمات به رئیس جمهور مملکت "دشنام" می فرستد.

۲. تهمت گری آقای نصیر فیاض را در این نکته میتوان یافت، که وی در نوشته اش به رئیس جمهور مملکت تهمت و افتراء نیز می بندد که به گفته آقای نصیر فیاض گویا رئیس جمهور مملکت، "نقد های واقع گرایانه رسانه ها را به باد گنده تشبیه نموده باشد".

افتراء و تهمتی را که نصیر فیاض در این ادعای بی موردش به رئیس جمهور مملکت می بندد، اصطلاح "باد گنده" و یا بصورت دقیقتر آن اصطلاح "گنده" میباشد.

سؤال در این است که چرا جناب نصیر فیاض اصطلاح "گنده" را، مغرضانه جهت بدنام ساختن رئیس جمهور کشور، به سخنان رئیس جمهور به اصطلاح می چسباند و بدان ذریعه تهمتی به وی می بندد؟ آقای نصیر فیاض باید در رابطه صادقانه و بصورت دقیق ابراز نظر نماید، که، رئیس جمهور در کجا و چه زمانی اصطلاح "گنده" را در ارتباط میدیا بکار برده است؟

به نظر من رئیس جمهور مملکت اصطلاح "گنده" را بکار نبرده است و چنانکه جناب نصیر فیاض به وی مغرضانه تهمت می بندد، یک عمل زشت است که شایسته یک ژورنالیست راستگو و صادق نمی باشد. بدون شک، رئیس جمهور

روزی اعمال و سلوک رسانه های مُخرِب را که آگاهانه و ناآگاهانه در پی تخریب و تضعیف نظام نیمبند افغانستان اند و اکثراً در خدمت کشور های دیگر قرار دارند، به "باد" زود گذری تشبیه نموده است، اینکه این گفته رئیس جمهور خوب بود و یا نه، به آن کاری نداریم. اما این بدان معنی نیست که جناب محترم نصیر فیاض حق بستن تهمتی را به رئیس جمهور عالم و صادق کشور داشته باشد و به وی تهمتی ببندد که گویا رئیس جمهور در ارتباط میدیای کشور اصطلاح "باد گنده" را استعمال نموده است.

شاید جناب نصیر فیاض از "جمله بادها" فقط و فقط "باد گنده" را بشناسد و یا فقط و فقط با "باد گنده" سر و کار داشته است، اما نباید به مجردیکه وی اصطلاح "باد" را در جایی شنید، فکر نماید، که طرف مقصدش از اصطلاح "باد" همانا "باد گنده" است، که آقای نصیر فیاض آنرا می شناسد. زیرا اصطلاح "باد" معنی خودش دارد و اصطلاح "باد گنده" نیز معنی خودش را دارد و آقای فیاض نباید هر دو را یکی پندارند و یا آنرا به شکل غلط نقل قول نمایند. ورنه اگر در این ادعای جناب نصیر فیاض واقعیت، حقیقت و صداقت نهفته است و آن یک تهمت نیست، لطفاً آقای نصیر فیاض ثابت بسازند که رئیس جمهور چه وقت و در کجا اصطلاح "گنده" را در ارتباط رسانه ها بکار برده اند؟

۳. تهمت دیگری که آقای نصیر فیاض به رئیس جمهور می بندد، به گمان اغلب از شوق و ذوق قطعه بازی جناب نصیر فیاض سر چشمه گرفته است، که در آن یک اقدام رئیس جمهور مملکت را، که تخلص قومی خودش را کنار گذاشته است، به حیث "پخته پری" رئیس جمهور می خواند. در اینجا ما به وضاحت متوجه می شویم که تخیلات قطعه بازی جناب نصیر فیاض وی را در هنگام "قلمک زدن" هم رها نمی کند. اینکه رئیس جمهور کشور جناب محترم داکتر اشرف غنی تخلص قومی خودش را کنار گذاشت، به نظر من یک اقدام خوب، روشنفکرانه و قابل ستایشی را انجام فرموده اند و آقای نصیر فیاض نباید در این رابطه به رئیس جمهور افتراء و تهمت ببندد و هر تخیل سبکسرانه و قطعه بازانه نصیر فیاض را در این ارتباط معیار قضاوت قرار دهد.

۴. جناب نصیر فیاض در نوشته اخیرش نه تنها به رئیس جمهور مملکت تهمت بسته و به وی توهین نموده است، بلکه هر کسی را که حوصله و وقت اضافی برای مصاحبه با وی و سوالات طولانی، کممحتوی و خسته کننده وی نداشته است، "کمسواد" خوانده است.

بطور مثال آقای نصیر فیاض جناب شاه حسین مرتضوی را کمسواد می خواند، جناب هارون چخانسوری را کمسواد می خواند، خلاصه اینکه اکثر اراکین دولتی-حکومتی را، بلخصوص جوانان تحصیلکرده وطن را، که اکثر شان سال های سال به تحصیل و فراگیری علم پرداخته اند، کمسواد می خواند و معیار و اصل تحصیلات و فهم و درک خود را نیز به مردم ابراز و ارائه نه نموده است.

مگر جناب نصیر فیاض صلاحیت علمی آنرا دارد که اشخاص تحصیلکرده ای را که در چنین شرائطی در تلاش خدمت به مردم اند، بدون موجب بی سواد بخواند؟ به نظر من پاسخ سؤال بدون شک که منفی میباشد. چرا جناب نصیر فیاض مفسدین اداری را که در هژده سال گذشته همچو لاشخوران خون مردم مظلوم ما را مکیده اند، با همین صراحت لهجه و یا حتی با تند تر از این لهجه، کمسواد نمی خواند که به جای آن به جوانان تحصیلکرده وطن توهین و تحقیر می دارد؟ به هر صورت توهین نمودن به جوانانی، البته به آن عده جوانانی که صادق در امر خدمت به مردم اند و در چنین شرائط دشواری در جهت خدمت به مردم کمر همت بسته اند، کار شایسته ای نیست و آقای نصیر فیاض نباید چنین عملی زشتی را انجام میداد!

آیا آقای نصیر فیاض از عنوان آزادی مطبوعات، آزادی رسانه ها، آزادی بیان چنین برداشتی نابجردانه ای نموده است، که ذریعه آن بدون موجب به توهین رئیس جمهور مملکت پرداخته و نیز خواهان آن باشد که تمامی اراکین دولتی مجبور و مکلف اند، در مقابل کمره سندیوی قرار گیرند که، جناب نصیر فیاض در آنجا با سوالات طولانی، کممحتوی و خسته کننده خودش، با سوالات پوک خودش، در انتظار است؟

بدون شک، جناب نصیر فیاض حق و اجازه داشتن چنین شوقی را دارند، اما باید برای رسیدن به این شوق اش سعی و تلاشی عظیمی بخرچ دهد. آنهم بطوریکه این موضوع را، از راه قانونی در قانون اساسی افغانستان و نیز در قانون رسانه ها، رسماً و اسماً درج نمایند، که، تمامی اراکین دولتی، البته بشمول رئیس جمهور مملکت، مجبور و مکلف اند که در صورت لزومدید از طرف جناب نصیر فیاض به طویلترین و کممحتوی ترین سوالات وی گوش فرا دهند و نیز مجبور و مکلف به شنیدن تمامی تشریحات و توضیحات پوک جناب نصیر فیاض باشند. هرگاه این شوق جناب نصیر فیاض شکل رسمی و قانونی را بخود گرفت، آنوقت فکر میکنم، مشکل اساسی آقای نصیر فیاض حل خواهد شد.

۵. آقای نصیر فیاض در عین حالیکه همواره چنین سعی و تلاش دارد تا خودش را به حیث یک ژورنالیست آگاه و صادق به مردم معرفی دارد، اما در نوشته اش جمعاً یک دید تخریبی و مغرضانه به مقابل رئیس جمهور کشور را

گنجانیده، همچنان در بین قوم شریف هزاره تفرقه می اندازد، خودش را پشتون معرفی میکند و در عین حال در بین اقوام شریف مملکت تفرقه می افکند.

آیا یک ژورنالیست واقعاً آگاه، آنهم در چنین شرایطی که مملکت به نظم و صلح نیاز دارد، به چنین اتهامات بی جا و بی اساس، به چنین غوغاسالاری های کمسوادانه و تفرقه افکنانه ای دست می زند؟ واضحست که نخیر!

آیا کسی از آقای نصیر فیاض سؤال نموده است که آیا وی پشتون است، تاجیک است، ازبیک است، هزاره است و یا به کدام قوم شریف دیگر افغانستان وی تعلق دارد، که "بدون مبتدا و خبر"، بدون سؤالی در رابطه خودش را به مردم پشتون معرفی نموده و به اصطلاح صدا میزند او مردم "من پشتون هستم". آیا همچو یک برخوردار، آنهم از یک شخصی که خودش را ژورنالیست می خواند، خودش را به حدی هوشیار و عاقل می خواند که بسته کارمندان دولتی-حکومتی یک مملکت را نیز کمسواد می خواند، یک برخورد مضحکی نیست؟

به نظر من اولتر از هر چیزی مهمتر این است که آقای نصیر فیاض یک آدم صادق باشد. بعد از صداقت هر گاه بالای آگاهی، وطن دوستی و بشردوستی خود هم کار کند، همان است که در قلب ها راه پیدا میتواند.

۶. آقای نصیر فیاض بدون درک مسؤلیت و وظیفه وی خودش که به حیث یک ژورنالیست باید فقط و فقط در جستجوی حقیقتیابی باشد، مغرضانه و یا هم از روی ناهمی میکوشد تمامی مشکلات وطن را به جانب یک شخص سوق دهد. آیا این یک سطحی نگری بزرگی نیست که نصیر فیاضی مغرضانه، در چنین شرائط دشوار و بغرنجی تمامی مشکلات مملکت را به پای رئیس جمهور مملکت مرتبط جلوه میدهد؟ پاسخ من در ارتباط جواب این سؤال مثبت است.

در اظهارات این نوشته جناب محترم نصیر فیاض ما به وضاحت به مشاهده میگیریم که وی استانداردهای حرفه ای و اخلاقی ژورنالیسم را مد نظر نگرفته است. از یک ژورنالیست واقعی، بلخصوص از یک ژورنالیست خوب انتظار می رود که اصول خاص این حرفه را، پس از آموختن، به درستی رعایت کنند. بطور مثال در اظهار "پخته پر بازی" خودش، جناب نصیر فیاض از کدام منبع اصلی اطلاعات استفاده نموده است، اسناد اصل و منابع مستقیم اطلاعاتی آقای نصیر فیاض در این ارتباط چه میباشد؟ مطالبی را که آقای فیاض در این نوشته اش به اسم "واقعیت ها" عنوان میکند، کدام نوع بررسی های دقیق را سپری نموده است؟

در حالیکه یکی از اصول ژورنالیسم این است، که یک گزارش منصفانه باید دور از جبهه گیری و به تصویر کشیدن جوانب مختلف یک موضوع بدون طرفداری از یکی از جوانب موضوع صورت گیرد، مراعات این اصل با اتهام بستن های بی جا و بی مورد آقای نصیر فیاض به داکتر اشرف غنی این اصل مراعات نگردیده است. یعنی یک قضاوت دقیق در هنگام تنظیم و گزارش اطلاعات از جانب آقای نصیر فیاض صورت نگرفته است.

آقای نصیر فیاض تحت تأثیر تبلیغات غلط به مقابل رئیس جمهور داکتر غنی قرار گرفته است و در این ارتباط تعادل بین واقعنگری و شکرگرائی را از دست داده است. بنا بر آن با اظهارات خود در نوشته معنون به " آقای نصیر فیاض استاندارد های ژورنالیسم را مراعات نه نموده است. با خلاصه کردن بعضی از موضوعات، یا قصور در چک کردن منابع کافی، گوش کردن و گزارش صداهای مخالف، یا جستجو برای یافتن ابعاد تازه، اشتباهاتی عظیم و عجیب و غریبی در این نوشته آقای نصیر فیاض رخنه نموده است. شاید آقای نصیر فیاض عقیده داشته بوده باشد که با نوشتن این نوشته خودش منصف و واقع گرایانه عمل نموده است، اما ما به وضاحت مشاهده می نمائیم که وی با حملات زبانی بر ضد رئیس جمهور عالم و صادق کشور، خلاف آن عمل نموده است. دیدگاه جناب نصیر فیاض به حیث یک شخصی که تحصیلاتش به گفته خودش در بخش "اداری-دیپلوماسی" میباشد، در این نوشته اش بی مورد و ناوارد به رئیس جمهور اتهاماتی را بسته است، در موارد و مراحل مختلف "کار ژورنالیستی" مرتکب سؤ و خطا های گردیده است، با وجود سؤ و خطا هایش در شیوه کاری اش، مغرورانه، ساده لوحانه، آگاهانه یا نا آگاهانه نوشته اش را به نشر سپرده است. خارج از امکان هم نیست که ناشران، مالکان یا سایر مدیران اجرایی خصوصاً مقامات اجرایی تبلیغات ضد داکتر اشرف غنی، از امکانات شان برای تبلیغات ضد داکتر اشرف از چنین نوشته ساده لوحانه وی، آگاهانه استفاده و یا هم سؤ استفاده نموده باشند و بدین اساس و ذریعه توسط نوشته وی تبلیغات غلط و اصلاحات غلط راجع به رئیس جمهور داکتر غنی ارائه گردیده است. امید در آینده جناب نصیر فیاض نوشته ها و اظهاراتش را با توانایی لازم برای بررسی دیدگاه هایش ملبس گردانیده و همچنان برای بررسی "حقایق"، "حقایق" را به اصطلاح "چک" نمایند، زیرا نوشته وی به اصطلاح "کمسوادی" های را دارا میباشد، اتهاماتی را دارا میباشد، که شایسته یک ژورنالیست نمی باشد.

پس آیا میتوان جناب محترم نصیر فیاض را "پوکترین ژورنالیست افغانستان" خواند؟

د پانو شمیره: له 3 تر 4

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولی

بدون شک و یقیناً که ما قسمیکه همه مشاهده می کنیم و می بینیم در بین ژورنالیستان محترم افغانستان چه در بین ژورنالیستان محترم از انات و چه از هم از ژورنالیستان محترم نکور اکثراً استعداد های عالی داریم که از سطح عالی تفکرات، ادراک، اندیشه ها و کیفیت های ژورنالیستی بالای برخوردارند، چنانچه ما همه به آن هموطنان عزیز و محترم خود افتخار میکنیم، اما هر گاه اصطلاح پوک را نیز به معنی "میان خالی" تعریف نمائیم و یک بررسی و ارزیابی دقیق علمی نیز داشته باشیم، که در آن با تعریفی یک ژورنالیست واقعی، حقیقتگرا و خوب را اصطلاحاً یک "ژورنالیست پُر" خوانده بتوانیم، در آنصورت پاسخ سؤال بالا به نظر من مثبت بوده میتواند.

منبع نوشته آقای نصیر فیاض:

پوپولیسمن جنون آمیز رئیس جمهور غنی در محور سرنوشت میلیون ها افغان
<https://af.shafaqna.com/FA/324606>

د پانو شمیره: له 4 تر 4

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de
یادونه: دلپکنی د لیکنیزې بنې پازوالي د لیکوال په غاړه ده ، هیله من یو خپله لیکنه له رالیولو مخکې په څیر و لولئ